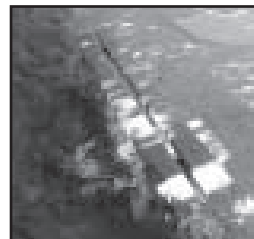

KDE TO ŽIJEME?

V Líbeznicích bydlím rád, vlastně jsem se tu skoro i narodil. Pravda, od nějakých dvou tří let jsem bydlel v Měšicích, ale několik let po sametové revoluci jsem se sem vrátil. Vzpomínám si na léta strávená v místní ZŠ, kde jsme se spolužáky neustále probírali, ve které vesnici je to lepší. Tyto slovní boje končily většinou nerozhodně, protože každá ze zmíněných vsí má něco, co v té druhé není. V Líbeznicích třeba zdravotní středisko, kostel, škola a v Měšicích například rybníky, nádraží nebo zámek. Rád se procházím vsí a pozoruji, jak se její různá místa mění. Ať už je to tím, jak si jednotliví občané postupně zvelebují své domy a jejich okolí, nebo jak se rekonstruuje části obce, které za ta léta již přestala vyhovovat. Právě tyto nejrůznější rekonstrukce, ať už jde o opravy ulic, hřbitovní zeď či veřejná prostranství, jsou tím, co je na naší obci vidět na první pohled. Určitě každý z nás chce žít v hezkém prostředí. Proto mne moc mrzí, že jsou mezi námi tací, kteří to, co je vybudováno za nemalé množství peněz, nejrůznějšími způsoby poškozují a ničí.

Jistě si ještě vzpomenete na staré plechové nevzhledné autobusové čekárny. Byly nahrazeny novými, za které se v 21. století stydět určitě nemusíme. Proč se ale najde někdo, kdo již na zastávce Líbeznice II u této čekárny před časem vykopl sklo? Proč se musejí čekající na autobus nechat obtěžovat graffiti na jejich sklech? Proč někomu stojí za to rozbít keramický koš, který je uvnitř? Jedna čekárna stála obec 40 000 korun, a já nevěřím tomu, že ten, kdo jí takto „vylepší“, si na takové množství peněz někdy sáhl.

Další věcí, která je pro mne nepochopitelná, je postupné mizení nově vysázených keříků u nových chodníků v ulicích Hovorčovická a Martinova. To opravdu stojí za to někomu ukrást keřík v hodnotě 60 Kč? Navíc, když se jedná o nejběžnější bobkovišeň, která se ani do zahrady nehodí?

Nad tímto jednáním zůstává rozum stát. Kapitoulou samou pro sebe je postupné demolování skautské chaty. Ta též nebyla zadarmo a její oprava přijde na několik desítek tisíc. Ten, kdo bude při podobných aktivitách přistižen, dostane veškeré náklady k úhradě.

Co nechápu už vůbec, je útok na nově budované stojany infosystému. Jednotlivé cedule i sloupky si platí inzerující firmy a nechápu, proč jeden stojan v ul. Hovorčovické byl již vytržen a povalen. Nevím, komu mohou tyto stojany, které jsou umístěny na obecních pozemcích, překážet.

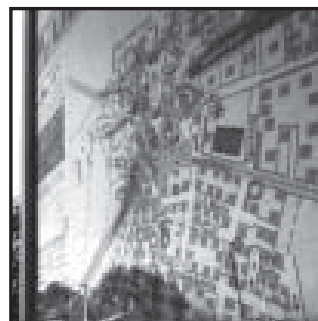
A co například kontejnery na tříděný odpad, které

jsou ráno nalézány mimo svá stání a někdy i převrácené? Sám jsem nedávno jeden takový zvedal a vrátil na své místo u zastávky Líbeznice II.

Věřte mi, že tyto a jim podobné aktivity, jsou nejen pro mne, ale i pro ostatní, kteří mají zájem na rozvoji Líbeznice, veskrze demotivujícími při jakékoli další práci pro obec. Říkám si, jací to jsou lidé, kteří provádějí tyto věci a jací budou v dospělosti? Smutné a ostudou je, že jsou to vesměs děti starousedlíků. Samozřejmě jsou známa i jejich jména a je pouze otázkou času, kdy budou postupně při podobných aktivitách chyceni. Svůj přínos v tom by měly mít bezpečnostní akce i připravovaný kamerový systém.

Před časem byla ve Zpravodaji publikována výzva – kdo uvidí někoho, kdo něco poškozuje nebo ničí, ať zavolá Obecní policii na číslo 724 112 124. Neбудme proto slepí a ustrašení, je totiž ničen majetek, který je i z našich daní.

Radek Kraus, místostarosta

DĚTSKÝ DEN V LÍBEZNICÍCH

Předposlední květnová sobota, sluníčko svítí, ideální podmínky pro Dětský den. A že se nám ten letošní opět vydařil, jistě potvrdí nejedno děcko, které nadšeně pobíhalo od soutěže k soutěži, sbíralo body a sledovalo doprovodný program. A ten nebyl ledajaký. Páni policisté z Odolene

Vody ve spolupráci s líbeznickou Obecní policií předvedli zatčení výtržníka a společně spacificovali zloděje aut, líbeznícti dobrovolní hasiči zase uhasili hořící vrak. Strážníci z Obecní policie Zdiby povozili děti na svých motorkách a na závěr profesionální hasiči ze Spolany Neratovice zahalili část Areálu zdraví pěnou, ve které všichni, včetně rodičů, radostně skákali. Kdo z dětí

měl během náročného dne hlad, mohl požádat naše štědré líbeznické hasiče o upečení jejich daru – buřta. Jistě přišel vhod. A co se stalo s nasbíranými body? Ty si děti vyměnily za milé dárečky, které jim budou dnešní den jistě připomínat. Těšíme se na viděnou za rok.

Závěrem nezbyvá než poděkovat i všem ostatním, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na organizování dětského dne, velký dík za pomoc proto patří skautskému středisku, baráčníkům, zahrádkářům, základní a mateřské škole, oddílu stolního tenisu, sboru dobrovolných hasičů, obecní policii, 1. FC Líbeznice, záchranným službám Pragomedika plus a Pet Medic, technickým službám, i všem dalším, kteří nám pomohli s jednotlivými soutěžemi.

*Šárka Kettnerová
Kulturní výbor*

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

předem mi dovoluji poděkovat vám všem za trpělivost s omezeními souvisejícími s probíhající výstavbou v obci. Největší a nejnákladnější akcí je výstavba silničního obchvatu, která byla zahájena na podzim minulého roku a jejímž investorem není obec, ale Ředitelství silnic a dálnic ČR. Je již provedena skrývka ornice, odvodňovací příkop při silnici na Bašť a zahájeny práce na odvodňovacím potrubí od retenční nádrže poblíž benzinové čerpací stanice. Stavba je již patrná i při pohledu z přistávajících letadel. Zádrhel může nastat, pokud se nepodaří Státnímu fondu dopravní infrastruktury získat dostatek finančních prostředků ze státního rozpočtu na financování dopravních staveb. Poslední informace mám k dispozici od náměstkyně sekce pro správu finančních zdrojů SFDI, pana Ing. Jaroslava Krautnera, který mne ujišťoval, že již zahájených staveb by se omezení nemělo týkat. Prý se má pouze oddálit zahajování nových staveb. Nyní však ve sdělovacích prostředcích proběhla informace, že pro příští rok bude finanční situace ještě horší. V každém případě budeme o této věci znovu jednat a doufám, že

Před opravou...

...a po opravě.

zakonzervování již probíhajících staveb by bylo až poslední (a podle mého názoru i nejhorší) ze všech možných řešení.

Další stavbou je rekonstrukce čistírny odpadních vod, která se již chýlí ke svému závěru. Nová aktivací nádrž je vystrojená a probíhá přepojování přívodních potrubí a osazování nových čerpadel. Čistírna by měla být uvedena do zkušebního provozu do konce měsíce

června, čímž bude smluvní termín zkrácen o půl roku. Pak bude možné připojovat domácnosti, které mají již připravené domovní přípojky (např. v ulici Potoční, části ulic Mělnické a Zdišské). Tyto domácnosti pak obdrží dopis o možnosti a termínu připojení. Obec nyní podala další z žádostí o dotaci na kanalizaci, tentokrát z dotačního titulu Středočeského kraje. Protože se jedná o dotaci do 5 mil. Kč, jednalo

by se pouze o výstavbu 1. projektované etapy. O výsledku vás budu včas informovat.

Poslední stavbou (nikoliv však významem) je Revitalizace historického jádra obce. Jak jistě již víte, je dokončena oprava hřbitovní zdi a povrch ulice Martinovy a chodníky včetně autobusových zastávek v Hovorčovické ulici. Také je dokončena oprava schodiště z ulice Na Zvonici, které obyvatelé často využívají (viz fotografie stavu před a po rekonstrukci). Nyní probíhá revitalizace parků před kostelem a za samoobsluhou. Také tuto celou stavbu se zřejmě podaří dokončit mnohem dříve než do konce roku, což je termín daný poskytovatelem dotace.

S přáním hezkého léta, příjemných dovolených a veselých prázdnin

Váš starosta
Otakar Hlavín

OBCHVAT OBCE – KOMPLIKACE ROZPOČTU SFDI

Vážení spoluobčané,

v minulém čísle Zpravodaje jsem Vás poměrně obsáhle informoval o všech souvislostech na podzim 2008 zahájené výstavby našeho obchvatu. Po mnoha letech bojů s úřady byla výstavba oficiálně dne 14. 10. 2008 zahájena s tím, že celý proces poběží poměrně rychle a v říjnu 2010 by měl být obchvat uveden do provozu.

Jak jsem již uvedl v minulém čísle, naprosto klíčovým faktorem pro funkčnost obchvatu je otázka vybudování tzv. sjezdové rampy z D 8 na „Staré poště“ za benzínkou JET, která umožní plynulé převedení tranzitu na I/9 směr Libeznice a dále na obchvat. V současné podobě, kdy je nutnost dávat přednost vozidlům vyjíždějícím z podjezdu dálnice i do něj bude docházet k neustálému hromadění vozidel na sjezdu z D 8, riziku havárií a pro mnoho řidičů bude jednodušší jezdit nadále po II/243. V této záležitosti jednáme průběžně se všemi zúčastněnými stranami a celá věc se přeci jen posunula vpřed.

Až doposud, jak se můžete všichni na vlastní oči

presvědčit, probíhá výstavba vcelku uspokojivě. Byla shrnuta veškerá ornice z celého obchvatu, zahájeny inženýrské práce, započalo prohlubování úseku u baštěcké silnice, který bude v 10 metrovém zářezu. Je řešena křižovatka „U Papričů“ se zpevněním celé lokality v místě připojení na I/9 atd.

Minulý měsíc jsme však byli informováni ze strany investora (ŘSD), že většinu rozpracovaných silničních staveb v ČR hrozí z důvodů nižších příjmů Státního fondu Dopravní infrastruktury (SFDI) omezení a v některých případech dokonce zakonzervování současných zahájených staveb. V celé věci jsme se starostou obce p. Hlavínem vyvolali okamžitě jednání a v příštím týdnu se sejdeme přímo s náměstkem odpovědným za financování Fondu.

Věříme, že se celá situace velmi rychle vyjasní a NÁŠ OBCHVAT NEBUDE PATŘIT MEZI TY, KTERÉ BY MĚLY BÝT ZASTAVENY. Na základě sdělení některých našich občanů budu tlumočit těmto orgánům následující informaci: pokud by mělo dojít k zastavení výstavby budou muset orgány MD ČR řešit v Libeznicích velmi

pravděpodobně časté protestní uzávěry na silnici I/9 jako reakci občanů obce na desítky let nevyřešenou situaci života v karcinogenním, hlukově a smogově nepřijatelném prostředí, odporujícím všem v ČR platným normám. Věřím však, že k tomuto kroku nebude nakonec nutno ze strany občanů přistoupit a výstavba bude nadále plynule pokračovat. O dalším vývoji Vás budu informovat.

Ing. Jan Vondráš, OI Bezpečné Libeznice
předseda Výboru dopravy OZ

NOVÉ OKRAJE CHODNÍKU DO MĚŠIC

Chodník do Měšic nově lemují čerstvě navezená zemina, na které by měla brzy vyrůst nová tráva. Brzy by na ní měla vyrůst tráva. Kromě toho, že okraje chodníků budou vypadat lépe, zamezí se tak i případnému vyvalení obrubníku, ke kterému už na některých místech začalo docházet. Pozoruhodné na této novince je skutečnost, že nevznikla z iniciativy obce, ale jed-

nouho z nových zdejších obyvatel. Právě z popudu pana Ing. Romana Ehrenbergra nechala obec navést k chodníku zeminu ze stavby obchvatu. O zbytek se už postaral vlastníma rukama on sám. Nový lem chodníku by chtěl dokončit až ke škole. Možná se najdou další sousedi, kteří mu pomůžou.

Mgr. Martin Kupka

BLAHOPŘÁNÍ – SVÁ VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA OSLAVILI TITO NAŠI SPOLUOBČANÉ:

v měsíci dubnu: Věra Rosůlková, Věnceslava Pospíšilová, Věra Holubová, Marie Luková, Jan Vondráš, Zdeněk Luka, Zdenka Nováková, Karel Černý
v měsíci květnu: Miroslav Jelínek, Jaroslava Felzmannová

V červnu 1742 vnikli do Líbeznic Francouzi, zřídili zde poštu v hospodě č. 1, asi 150 husarů francouzských se utábořilo s koňmi na hřbitově, zbraně měli postaveny u zdi, v noci pak odtáhli. Dolejší šenkýř Josef Kovář dělal poštmistra, musel mít pohotově koně, od poštovního koně platili Francouzi 30 krejcarů, čeledínovi 15 krejcarů denně. Tehdy královští husaři vyrabovali žida ve Zloníně, svázali ho a sedláci mu půjčili 20 zlatých, aby byl propuštěn. V červenci tudy /1742/ projížděli husaři a brali ovce. Když pak v srpnu a září 1742 byla Praha obležena a odstřelována, uteklo mnoho Pražanů na venek a tudy procházely zástupy utečenců. V této době zanikla ta zdejší pošta. V listopadu 1742 táhli Francouzi od Mělníka ku Praze v hrozném blátě a rabovali. Zde vzali tři koně, 15 krav, 25 prasat, oděvy, vařivo, to vše bylo provázáno řvaním, pláčem, bečením apod. Ještě jindy podobně byla naše ves sužována ve válkách o dědictví rakouské a přece po dlouhých válkách s Pruskem ztraceno téměř celé Slezsko r. 1763.

Dne 15. září 1756 vyšel z fary oheň, za větru zachvátil farské chlévy, stavení Petržilkovo, statek Klejzarův, stáje dolejší hospody, kovárnou, židovnu, pastoušku, Janečkův statek i stodolu.

Shořelo mnoho píce, uhořel i dobytek, farář přišel o 12 ovcí a 14 vepřů a o dvě stolice řezací.

R. 1737 bylo v Líbeznicích 12 chalupníků a 15 sedláků. Rychtářem byl Jiří Klejzar.

R. 1775 při selském povstání vnikli vzbouřenci po svobodě toužící z vesnic od Brandýsa do Líbeznic dne 22. března. V hospodách všechno pivo vypili. Potom se obrátili k Bášti a Pakoměřicům, kde direktor Kryštof Bém jim dal mouku a sud piva. Všudy v panských kancelářích si vynucovali předložení císařského patentu o svobodě. Z Pakoměřic vzali sebou dva písaře a šafáře. Dostali se až k Invalidovně kde byli vojskem obklíčeni a čtyři původci této bouře odpraveni na čakanech. I několik jednotlivců z Líbeznic bylo potom voláno do Prahy k výslechu /na examen/.

Výňatky ze soupisu rodin r. 1863.

V čísle 7 žil František Kouba s manželkou Kateřinou a Antonín Tesařík s manželkou a 2 dětmi. V čísle 9 Josef Mach, žena a 5 dětí, L. Fandlová, vdova a 2 děti, Václav Doležal s ženou Annou a 3 dětmi, Magdalena Doležalová rozená 1797, Jan Maxa s ženou a 2 dětmi.

OBEC LÍBEZNICE, OBECNÍ POLICIE LÍBEZNICE VYHLAŠUJE VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA POZICI STRÁŽNÍK OBECNÍ POLICIE LÍBEZNICE.

Požadujeme:

- věk, starší 21 let
- bezúhonnost, spolehlivost
- zdravotní způsobilost
- střední vzdělání ukončené maturitní zkouškou
- řídičský průkaz skupina B

Výhodu:

- zbrojní průkaz skupiny D
- předchozí praxe v bezpečnostních sborech
- platné osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů strážníka

Nabízíme:

- stravenky
- možnost získání služebního bytu v obci
- platové zařazení dle zákoníku práce
- nástup možný od 1. 9. 2009

V případě zájmu o výše uvedenou pozici, prosím kontaktujte nás na tel. 724 112 124, nebo nás můžete navštívit každé pondělí od 16.00 do 18.00 hod. na služebně Obecní policie Líbeznice, Mělnická 275, I. patro - dům služeb.

Rudolf Sedlák, velitel obecní policie Líbeznice

JARO V LÍBEZNICKÉ ŠKOLE

v místním kulturním domě. Z naší školy se zúčastnily tři skupiny dívek.

Dvojice Nela Kojanová a Petra Růžičková z 5. třídy získaly 1. cenu v kategorii minitýmů a postupují do dalšího kola. Taneční kolektiv děvčat z 5. A obsadil 2. místo se ztrátou pouze jednoho bodu na vítěze. Ani čtveřice dívek ze 7. třídy si neudělala ostudu a umístila se na krásném 4. místě. Každý, kdo měl někdy s tancem něco společného ví, že je to tvrdá práce a proto zvláštní pochvalu zaslouží Nela nejen za tanec, ale také za choreografii a vedení celé skupiny.

7. května vyrazili žáci 5. tříd opět do Čelákovic, tentokrát na tenisové kurtky, aby se tam utkali s ostatními školami ve vybíjeně. Družstvo dívek obsadilo 3. místo

a hned za nimi skončili chlapi. Všem zúčastněným patří poděkování za reprezentaci školy s přáním dalších úspěchů.

Irena Suldovská

Jedna vlaštovka jaro nedělá, ale z Čelákovic k nám přiletly hned dvě v podobě zlatých pohárů získaných v soutěži moderního tance nazvané Středočeský taneční pohár. Soutěž se konala dne 23. 4. 2009

NOVÝ SYSTÉM NAHLAŠOVÁNÍ PORUCH NA VEŘEJNÉM OSVĚTLENÍ

V souvislosti se změnou správce veřejného osvětlení byla provedena firmou ELTODO pasportizace stávajícího stavu a všechny stožáry byly označeny evidenčním číslem v celostátně shodném systému. Čísla stožárů obsahují kód názvu obce „LZ“ a pořadové číslo. Při hlášení závad na veřejném osvětlení na bezplatnou telefonní linku č. **800 101 109** nebo e-mailovou adresu poruchy@eltodo.cz uvádějte prosím číslo stožáru, které nale-

nete na štítku na něm připevněném.

Zeměpisné souřadnice jednotlivých stožárů má k dispozici i Integrovaný záchranný systém, takže uvedete-li v případě nehody či požáru číslo stožáru, navigace přivede vozidla záchranného systému až k místu s nahlášeným číslem stožáru.

Otakar Hlavín

LÍBEZNICKÝ STOLNÍ TENIS

Loňská, velmi úspěšná sezona pokračuje i letos postupem do 3. celostátní ligy!!

V loňském letním čísle Zpravodaje byl otištěn článek o historickém úspěchu našeho stolního tenisu – postupu A-družstva z Krajského přeboru I. třídy do Divize, nejvyšší soutěže Středočeského kraje. Po odehrání soutěže můžeme konstatovat, že naše mužstvo reprezentovalo obec způsobem, který neočekávali ani největší optimisté a skalní příznivci!

Jako nováček divize a jediné vesnické družstvo zvíťazilo naše mužstvo v základní části 22 kolové soutěže a postupovalo z výhodné první pozice do play/off. Zde v semifinále vyřadilo družstvo Hudlic, které nás jediné v základní části porazilo, a ve finále potom s přehledem FK Kolín po výsledcích 10:5 doma a 9:4 v Kolíně!! Sen o 3. lize tak byl naplněn hned v prvním možném termínu. V příští sezoně tak velmi pravděpodobně v Líbeznicích uvítáme mužstva jako České Budějovice, Plzeň nebo Strakonice (při zařazení do jihozápadní skupiny), Jablonec, Liberec, či Chomutov (při zařazení do severovýchodní skupiny)!!!

Obrovským přínosem pro náš oddíl byl příchod ještě před několika lety extraligového hráče Václava

Kramla z Mostu, který spolu s Janem Eschnerem (dříve prvotřídní Sparta Praha) neprohrál v play/off ani jedinou dvouhru a oba se skóre 15:0 byli strůjci našeho úspěchu. Stejně tak ale i všichni ostatní hráči základního kádru podávali během celé sezony výborné výkony. Polovinu zápasů základní části jsme vyhráli i bez výše zmiňovaného hráče číslo 1, což mělo výborný dopad na psychiku celého mužstva v průběhu soutěže.

Každý domácí zápas play/off zhlédla řada diváků, kteří naše mužstvo velmi intenzivně povzbuzovali, a i jim je nutno poděkovat za podíl na postupu mužstva. Věříme, že se jim úroveň zápasů líbila a těšíme se na jejich podporu při podzimních ligových bojích.

Také B-družstvo podávalo v Krajském přeboru II. třídy velmi dobré výkony a soutěž ukončilo v klidných vodách středu tabulky. Zde byla velkým přínosem výpomoc Petra Kalý a A- družstva, který

v domácích zápasech za B- tým nastupoval, ale i všichni ostatní hráči podávali kvalitní výkony.

Podrobné zpravodajství o výsledcích středočeské divize stolního tenisu vycházelo pravidelně ve všech 10 krajských denících Bohemia a v řadě případů se komentář týkal právě překvapivého tažení soutěží Sokola Líbeznice. Můžeme proto rádi konstatovat, že se naše obec díky stolnímu tenisu zviditelnila v celém Středočeském kraji.

Jan Srbek

STALO SE V LÍBEZNICÍCH /PŘED 253 LÉTY.../

Jak velký oheň z fary Jiřího V. Paroubka vzešel

V 18. století působil na líbeznické faře vikář a farář Jiří V. Paroubek (1740 - 1774). A tento vzácný muž učinil velice záslužnou věc, na tehdejší dobu na venkově ne zcela obvyklou, on totiž sepsal paměti. Prostě skoro každý den psal, co se zvláštního stalo. Tyto paměti uspořádal a vydal tiskem spisovatel Václav Beneš Třebízský. Mohu říci, že to je velmi poutavé a poučné čtení, navíc psané kouzelným dobovým jazykem. V té době se na našem území pilně válčilo, a krajem táhly loupeživé hordy tu jednoho, tu druhého či zase jiného vojska. Tehdy se válčilo jinak než dnes, válku rozhodovaly velké lokální bitvy, a mezi tím se vojska potulovala zemí, nepříteli se raději vyhýbala, zato rabovala co se dalo. Tenkrát armády žádné své vlastní zásobování neměly, jako je tomu dnes, ale voják něco jíst museli, a co si neukradli, to neměli. A toto pan farář barvitě popisuje.

Dalším námětem jeho deníku jsou pozorování různých meteorologických jevů na nebi i na zemi, hlavně těch katastrofických. Vichřice, bouře, silné mrazy, velká sucha, velká mokra - tím se jeho zápisy jen hemží. Dnešní klimatické extrémy,

kterými se strašíme, jsou proti tomu, co zažil Paroubek a jeho farníci, jen slabým odvarem.

Já jsem pro vás ale vybral něco jiného, co se týká přímo Líbeznic. Možná že ta jména rodákům a pamětníkům něco řeknou. Cituji bez úpravy: „1756: toho roku měsíce září dne 15. vyšel nešťastný oheň z fary mé. Já jsem byl u milostivé vrchnosti v Měšicích. Děvečka starší popadla prý po sušení ovoce, kterého bylo, jak povídala, asi z přehoušle, mokré jako kaše. Žádný nebyl v kuchyni, ona z nerozšafnoti vzala jej na lopatu, jdouce na dojení krav, hodila jej před hnůj. Po dojení obědvala čeládka, vítr byl veliký, musel tam býti nějaký uzlíček od slámy, nebo višku, ten vítr rozfoukal, oheň z hnoje do střechy skočil, chlívy shořely, v nich 12 ovec, 14 prasat půlletních, píce zelená všechna, 2 stolice řezací a 4 nová kola ke kočáru. Oheň z chlíva skočil na Petržilkovo stavení, též na Šichovu chalupu, z chalupy na Petržilkovu stodolu, na poustku, na statek Klejzarův, na jeho stodolu, na marštale dolejší hospody, kovárnu, židovnu, pastoušku, Kasalického sednici, maštale, Novákovu chalupu, Janečkův statek i stodolu, Josefa Svobody ševce

chalupu a Jakuba Černého statek i stodolu. V půl druhé čtvrt hodiny všechno jeden oheň bylo, jak vítr váł tak oheň šel, z čeho buď všeho Pánu Bohu na věky poděkováno, že nás ráčil metličkou navštívit a ostatní stavení zachrániti. Rač nás i potomky naše na budoucí časy ode všeho zlého opatrovat“ (konec citátu).

Tak a bylo to. Shořelo 19 stavení, což na tak malou vesnici byl slušný požár, možná největší v její historii. Věrný sluha Boží Paroubek vypálil půlku Líbeznic a při vši tragičnosti celé události je až úsměvné, jak lapidárně a bez emocí líčí celý děj. Jakoby to patřilo k běžnému dennímu životu obyvatel, a ještě za to Pánu Bohu nezapomněl poděkovat...

Pokud se vám toto vyprávění líbilo, mohu napříště nachystat další historiky, třeba jak váli takoví větrově, že stodoly převraceli, nebo jací barevní i bílí sloupové na nebi se objevovali, či kam všude udeřil boží posel. Poučení z toho plyne: nezoufejme, hůř už bylo...

Vladimír Novák
redaktor Měšického zpravodaje

12. VEJŠLAP NA KOLE I PĚŠKY POVODÍM MRATÍNSKÉHO POTOKA

Vážení čtenáři Zpravodaje, chceme Vás informovat o **12. Vejšlapu na kole i pěšky Povodím Mratínského potoka** konaném 25. 4. 2009. Naše přání, aby bylo hezké počasí se vyplnilo, a tak byla i velká účast na prezentaci jak v Líbeznicích, tak v Měšicích. Celkem se zaregistrovalo 74 pěšáků a 130 cyklistů. Je vidět, že hodně lidí se chce zúčastňovat takových akcí, kde si dokáží, ať jsou jakékoliv věkové kategorie, že to zvládnou a je jim dobře.

Nechceme těmito „Vejšlapy“ nutit účastníky k závodění, kdo bude dřív v cíli. Každý si může trasu rozložit podle svého na etapy, kdy a kde si odpocínout, zažít si podívání po krásném okolí, cestou navštívit restaurace k občerstvení, ale hlavně

Pokračování vpravo...

...dokončení z minulého čísla

Nakonec bych ještě rád oživil některé drobné reálie, které naši školní docházku v letech 1944 - 1953 doprovázely. Do školy jsme my přespolní chodili pouze pěšky, později i na kole, a to za každého počasí a často po rozbahněných cestách - asfalt byl tehdy věcí skoro neznámou, asfaltová a betonová byla jen hlavní silnice z Prahy do Mělníka. Do školy se vcházelo bočním vchodem, ze dvora. Ve dveřích už čekal pan školník, který pečlivě kontroloval, zdali máme dobře očistěné boty - nebylo divu. Škola byla vybavená velmi skromně, šatny ani kabinety tu nebyly, o tekoucí vodě na mytí a pití ani nemluvě. Šlo se po dřevěných schodech, záchody byly jen jednoduché, dřevěné. Ke škole patřila zahrada, kde se konaly mičurinské experimenty, a větší dvůr, používaný jako hřiště (tam, co dnes jsou garáže).

Mezi školou a farou stála drobná stavba, kde sídlil pan papírník. Ten se z našich haléřových útrat zřejmě nesmírně obohatil, takže v 50. letech musel být znárodněn, a to značně neomaleným způsobem, jak tehdy bylo zvykem. V povídání o výuce v první třídě jsem opomněl tehdejší specialitu - brašna se nosila zásadně na zádech a v ní byla důležitá pomůcka na psaní - břídlíková tabulka s písátkem a houbičkou. A to se právě kupovalo v tom papírnictví.

Dalším líbeznickým místem pro nás školáky přitažlivým byla cukrárna. Jednoduchá drobná

stavba, myslím že dřevěná, která stála u silnice mezi dnešní samoobsluhou a autoservisem. Bylo tu i kino, ze kterého je dnes Divadlo kouzel, ale tak bych mohl pokračovat ještě dlouho. Nemohu ale vynechat jednu velkou vymoženost líbeznické školy v té době, a tou byla škola v přírodě. Škola měla pro ten účel chaty na kopci nad Kunraticemi u Šluknova. Jezdilo se tam na měsíc, a mnozí z nás tam poprvé viděli jehličnaté lesy a podhorskou přírodu.

Pro učitelstvo muselo být velmi náročné provoz zajistit, byla tehdy nouze o potraviny a o cokoliv.

Další vymožeností těch dob byla školní jídelna. O ní platí totéž, co jsem řekl o škole v přírodě. Vzhledem k tomu, že jsme si tehdy všichni jako svačinu nosili dva krajíčky chleba slepené sád-

lem, a k obědu nic, tak v této jídelně jsme s velkou chutí, bez ošklibání a beze zbytku snědli všechno, i to, co by dnešní děti vůbec ani neochutnaly. Rozhodně tehdy „přežranost“ v módě nebyla, tak jako dnes. A divíme se, že je krize...

Na závěr ještě musím dodat, že této naší líbeznické škole vděčíme za to, že se z nás stali slušní a často i úspěšní lidé. Naše učitelky a naši učitelé nás totiž nejenom učili, ale i vychovávali. K tomu se už dnešní školství, a to velmi důrazně, nehlásí, přýto je věc rodičů. Kantoři tehdy neváhali, když bylo třeba, domluvit nám i tělesně. Tehdy se to ještě jakž takž smělo. Rodičům jsme si stěžovat netroufli, to bychom dopadli ještě hůř. A zcela jistě nikdo z nás neutrpěl újmu fyzickou ani psychickou. A že bychom, jak je to dnes běžné a nepotrestatelné, cestou do školy něco poškodili nebo zničili, tak to nepřipadalo vůbec v úvahu, za ty následky by to vůbec nestálo.

Naši učitelé, pokud ještě žili, nám říkali, že jsme byly děti chudé, hodné a skromné. Už jen nejméně dva z nich ještě žijí a rádi, mohou-li, přijdou mezi nás. A ti by to jistě potvrdili.

Za to, jak nás vychováli, co nás naučili a že to s námi těch devět let vydrželi, patří jim vyjádření díky, úcty a vděčnosti i tam nahoru, do učitelského ráje.

Vladimír Novák, kronikář obce Měšice

si užít celý vešlap s přáteli, se kterými se této akce zúčastnili.

Z našich akcí byla cyklotrasa tentokrát delší a náročnější. Jsme rádi, že všichni dojeli zdraví, sice unavení, ale plni dojmů. Všem patří náš obdiv.

13. Vešlap plánujeme na 19. září 2009. Budeme se snažit o to, aby byl ještě lepší. Bližší informace najdete na <http://www.pochod.unas.cz/>

Vaši pořadatelé

Líbeznice byly i v dobách historických svým způsobem známé. Z těch mladších dob se nám dochovala i píseň, kterou složil ve třicátých letech 20. století děd skladatele Jaroslava Uhlíře, text napsal tehdejší ředitel školy pan Řehka. V té době ji pouštěl i tehdejší Československý rozhlas. Za poskytnutí jejího textu děkujeme paní Marii Minarikové.

POCHOD LÍBEZNICÍM

Líbeznice, Líbeznice, krásná je ta naše ves,
pán Bůh co měl nejhezčího,
nám všem pro radost tu snes.
Lány polí jako zlatý pás,
kreslí kolem nás,
plný zlatý klas.

Do Líbeznic k nám do Líbeznic vrátí se rád,
kdo u nás byl jedenkrát.

V Líbeznících v Líbeznících kostelíček červený,
ze všech stran jez dálky vidět.
Slyš jak hrají varhany, tam se modlí vroucně,
zbožně náš dobrý lid venkovský,
za svou lásku, za své štěstí, za svůj domov otcovský.

V Líbeznících v Líbeznících, tam se rádi zasmějeme
a tu naši českou píseň vždy si rádi zapějeme.
Až ti bude v světě smutno a mně bolet srdéčko,
ráda se zas k tobě vrátím, moje milá vesničko.

S laskavou tváří...

Na našem venkově býval dobrý zvyk, že když se lidé potkali, vždy se pozdravili, třeba se vůbec neznali. Vzájemným pozdravem byl navazován kontakt mezi lidmi, kteří se zastavili a pohovořili o běžných věcech. Stávalo se tak v období Vánoc, Nového roku nebo Velikonoc, popřáli si obvykle všeho nejlepšího, někdy došlo i k vzájemné návštěvě.

Host byl přijat s úctou a byl pohoštěn zpravidla tím, co zrovna v domácnosti bylo, byť se jednalo o pohoštění skromné, ale upřímné. Stačil mnohdy šálek čaje, neboť na kávu nebylo peněz a káva zrnková byla považována za cosi velmi slavnostního.

Na Moravě, zvláště na Hané byl host uctěn pálenkou ze švestek, slivovic. Na jihu Moravy převládalo víno z vlastní vinice, které bylo šlechtěno, i několik let, ve sklípku. Když hosté odcházeli, byli vyzváni k opětovné návštěvě. „Přijďte pobejt“, bývalo poslední slovo při loučení. „Tož na zdraví“, zněl poslední přípitek na rozloučenou. Lidé měli

k sobě blíže a sousedé si vzájemně pomáhali.

A dnes? Ani ti, kteří se dobře znají, neumějí a nebo nechťejí se při setkání zdravit. Tváří se, že vás nevidí, někdy urychleně upnou svůj zrak do zakoupených novin a předstírají, jak silně je zajímají všechny ty tiskové zprávy. Číst okamžitě přestanou, jakmile přejdete. Prostě si nepřejí kontakt s kýmkoli, což dávají najevo. uzavírají se do své samoty, ve které jsou snad spokojeni, možná i šťastni. Vzpomeňme na to, že naše spolkové vztahy mezi sousedy a tetičkami byly založeny právě na sousedském přístupu každý ke každému. Mít dobrého souseda bylo vždy považováno za krásné přátelství. Byl nablízku, měl důvěru, byl vážen, byl morální oporou v nouzi, bylo na něj spolehnouti. Téměř patřil k rodině.

Zamysleme se na našich vzájemných setkáních, kterých již není tolik jako kdysi bývalo, zda bychom neměli své sousedské vztahy prohlubovat pokud jsou vlažné, nebo obnovit, pokud téměř nezankly. Snažme se o to, aby mezi námi bylo vždy pěkně a mile, vytvářejme radostnou atmosféru, abychom v našich kolektivních čerpali vždy sílu a těšili se na další společná setkání. Budme živým projevem Boží laskavosti ve tváři, v očích, v úsměvu.

Vzdělavatelka Obce baráčníků, Eva Vejvodová

TRIOCOLOR **weber** **BOU** **JOHNSTONÉS**

• ZATEPLOVACÍ SYSTÉMY •
• BARVY • DROGERIE •

Fasádní a mícháací centrum

OTEVÍRACÍ DOBA: **Mělnická 39**
Po-Pá 8:00 - 18:00 **Libeznice**
So 8:00 - 12:00 **mobil: 603 535 608**

KOSMETICKÉ A MASÉRSKÉ STUDIO
ALL-IN-1
Iveta Nývltová, Čakovičky č.167,
tel. 721377136, 315695976
<http://all-in-1.euweb.cz>

CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s pračkou, která nepere, lednicí, která nechladí či mixerm, který nedrtí?

Nevyhazujte je do popelnice či na černé skládky! Patří buď do sběrného dvora, nebo je můžete odevzdat u vašeho prodejce elektro!

Ze sběrného místa putují vysloužilé elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokáží z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny k dalšímu využití.

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se na sběrný dvůr.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejichž výrobu byly využity suroviny ze spotřebičů vysloužilých, se blýsknou v novém designu v prodejnách elektro.

Získané suroviny (kovy či plasty) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky se vozí do výrobních závodů.

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

- Velké spotřebiče**
pračky, myčky, sušičky, el. sporáky ...
- Chlazení** chladničky, mrazničky, přenosné chladničky, vinotéky, výčepní zařízení s chlad. médiem ...
- Střední spotřebiče**
mikrovlnné trouby, vysavače, digestoře, parní čističe, pečicí zařízení do 10 kg ...
- Malé spotřebiče**
zeňličky, fritovací hrnce, kávovary, fény, holičí stroje, kuchyňské roboty, rychlovar. konvice...
- Nářadí, hobby, dílna**
pily, vrtačky, brusky, řezáčky, aku šroubováky...
- Zahrada**
el. sekačky, křovinořezy, el. nůžky na živý plot...

CHRAŇME SPOLEČNĚ ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil.
Proto je tu kolektivní systém Elektrowin.